

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 340/2026-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

[REDACTED] zastúpeného Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 58Nt/19/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 58Nt/19/2025, formulovania príkazu konať v jeho označenej veci bez zbytočných prietáhov a priznania finančného zadosťučinenia v špecifikovanej sume, ako aj náhrady trov konania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti ústavný súd oboznamuje, že vo svojej trestnej veci vedenej pôvodne pred Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. PK-2T/42/2020, v rámci ktorej vykonáva trest odňatia slobody, podal ešte 23. septembra 2025 návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 9 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, kde zákonom určená lehota na rozhodnutie predstavuje šesťdesiat dní.

3. Sťažovateľ argumentuje, že verejné zasadnutie vo veci predmetného návrhu bolo nariadené až k 26. februáru 2026, teda po uplynutí zákonnom určenej lehoty, ktorá uplynula 22. novembra 2025. V deň verejného zasadnutia však bola zo strany príslušnej prokuratúry predložená námietka vecnej nepríslušnosti mestského súdu, ktorý na jej základe uznesením z 26. februára 2026 s poukazom na § 280 ods. 1 Trestného poriadku *per analogiam* postúpil vec sťažovateľa Špecializovanému trestnému súdu. Špecializovaný trestný súd však vyslovil svoju nepríslušnosť a vec sťažovateľa predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie sporu o príslušnosť podľa § 22 ods. 1 a 2 Trestného poriadku.

4. Sťažovateľ v označenom postupe mestského súdu – ktorý namiesto včasného prejednávania uplatneného návrhu, teda včasného určenia termínu verejného zasadnutia a vypočutia sťažovateľa, vyvolal oneskorený spor o príslušnosť – vidí zbytočné prietahy v konaní a porušenie všetkých jeho označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

6. 1. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prietahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prietahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

6.2. Podľa § 55 ods. 4 Trestného poriadku ak súd urobí úkony trestného konania uvedené v sťažnosti pre nečinnosť do pätnástich pracovných dní po jej obdržaní a informuje o tom sťažovateľa, hľadá sa na takúto sťažnosť pre nečinnosť ako na vzatú späť, ak tento sťažovateľ v priebehu piatich pracovných dní od doručenia oznámenia nevyhlási, že na svojej sťažnosti pre nečinnosť trvá. O tom ho treba poučiť.

6.3. Podľa § 55 ods. 5 Trestného poriadku o sťažnosti pre nečinnosť uvedenej v odseku 3 musí rozhodnúť senát nadriadeného súdu do piatich pracovných dní od prevzatia veci. Ak a) zo strany súdu nedošlo k prietahom, sťažnosť pre nečinnosť sa zamietne, b) je sťažnosť pre nečinnosť opodstatnená, nadriadený súd určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

7. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii

súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

8. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta nečinnosť konajúceho súdu, keď tento podľa vyjadrenia sťažovateľa ostal nečinný pri určení včasného termínu verejného zasadnutia pre účely vypočutia sťažovateľa a prejednania jeho návrhu uplatneného podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku. Je celkom zrejmé, že sťažovateľ mohol a mal ako účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv v rámci namietaného konania mestského súdu využiť práve sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, prostredníctvom ktorej by sa domáhal určenia termínu verejného zasadnutia pre účely svojho vypočutia a následného rozhodnutia o jeho návrhu.

9. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti netvrdil ani nepreukazoval, že by počas vedeného konania podal sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. Neargumentoval ani tým, že sťažnosť nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v okolnostiach jeho prípadu preto neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nepreukázal vyčerpanie právneho prostriedku ochrany svojich práv, ktorý mu priznáva zákon (Trestný poriadok), ústavný súd ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

11. Sťažovateľovi ústavný súd odporúča, aby po rozhodnutí najvyššieho súdu vo veci sporu o príslušnosť predmetný prostriedok ochrany práv uplatnil vo vzťahu k všeobecnému súdu, ktorého príslušnosť vo veci sťažovateľa určí najvyšší súd.

12. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2026

Peter Molnár
predseda senátu